

quae rerum domini vt suis cupiditatibus satisfiat, euncta caede, rapina, incendiis compleri vident, cum opibus omnibus exhausti vix miserum spiritum trahunt, num quaeso hoc sibi persuadere possunt?

§. IX.

Sed ipsi tamen haec sua mala augment. Luxuriae & voluptati eousque plerique indulgent, vt cum conferre aliquid ad necessitatem debent, nihil superfit amplius: multi etiam commoda quidem ex republica capientes, incommoda declinantes, odiumque hinc & indignationem erga imperantes animo concipientes, aut horum in se prouocant seueritatem, aut saltem iniuriae sibi factae suspicione, se ipsos torquent misere, excruciantur.

§. X.

Nec felicior imperantium est conditio. His namque & cum externis hostibus vim vi repellentibus, aut more recepto vim iniustam illis inferentibus, & cum ciuium frena nunquam non mordentium pertinacia, & perfidia insuper ministrorum, semper est colluctandum. Si succumbant aut insultibus hostium. aut suorum fraudibus, quid miserius est eiusmodi Principe? sin vincant, superioresque euadant, in partis tuendis non minor cura ac sollicitudo, non minora pericula, quam in iis acquirendis. Quaecunque autem illos fors maneat, perpetuis semper agitantur

tur